

تنوع زبانی و عدالت اجتماعی

درآمدی بر زبان‌شناسی اجتماعی کاربردی

نویسنده:

اینگرید پیلر

مترجم:

سعید رضائی

(عضو هیئت علمی مرکز زبان‌ها و زبان‌شناسی دانشگاه صنعتی شریف)

ویراستار:

پریسا بخشنده

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

پiller, Ingrid، ۱۹۶۷ - م. سرشناسه

عنوان و نام پدیدآور
تنوع زبانی و عدالت اجتماعی؛ درآمدی بر زبان‌شناسی اجتماعی کاربردی / نویسنده اینگرید پiller؛ مترجم
سعید رضایی.

مشخصات نشر
تهران : نشر نویسه پارسی، ۱۳۹۷ .

مشخصات ظاهري
صفحه ۳۷۷

شابک ۹۷۸-۶۰۰-۷۰۳۰-۷۷-۶

وضعیت فهرست نویسی فیبا

یادداشت

عنوان اصلی: 2016 ...Linguistic diversity and social justice : an introduction to applied ...

عنوان دیگر

درآمدی بر زبان‌شناسی اجتماعی کاربردی.

موضوع

چند زبانگی -- جنبه‌های اجتماعی Multilingualism -- Social aspects

موضوع

ذگگوئی زبان -- جنبه‌های اجتماعی Linguistic change -- Social aspects

موضوع

اقليت‌های زبانی -- جنبه‌های اجتماعی Linguistic minorities -- Social aspects

جامعه‌شناسی زبان Sociolinguistics

شناسه افزوده

سعید، رضایی، - ، مترجم

شناسه افزوده

پخششده، پریسا، - ، ویراستار

رده بندی کنگره

P115/۴۵/ب/۹۹۹۱۳۹۷

رده بندی دیوبی

۳۰۶/۴۴۶

شماره کتابشناسی ملی ۵۳۰۹۱۲۸

این کتاب ترجمه‌ای است از:

Linguistic Diversity and Social Justice
An Introduction to Applied Sociolinguistics

نویسنده: اینگrid پیلر Ingrid Piller

مترجم: دکتر سعید رضائی

ویراستار: پریسا بخشندیه

طراح جلد، گرافیک، ناظرفنی هنری: محمد محرابی

صفحه‌آرایی: محمد محرابی

ناشر: نشر نویسه پارسی

دفتر انتشارات: ۰۲۱-۷۷۰۵۳۲۴۶

فروشگاه: ۰۲۱-۶۶۴۶۱۰۷

سامانه پیام کوتاه: ۳۰۰۰۴۵۵۴۵۵۴۱۴۲

وبگاه: www.neveeseh.com

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۸

شمارگان: ۳۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۳۰-۷۷۶

چاپ و صحافی: روز

قیمت: ۶۵۰۰۰ تومان

کلیه حقوق محفوظ و متعلق به «نشر نویسه پارسی» است.
نتیجه انتشار این اثر با قسمتی از آن به هر شیوه، بدون مجوز قبلی و کتبی
منوع و مورد پیگیری قانونی قرار خواهد گرفت.

زبان‌شناسی اجتماعی	شماره مسلسل انتشارات
۲	۷۷

فهرست مطالب

۹.....	یادداشت متوجه
۱۱.....	یادداشت نویسنده بر ترجمه فارسی

■ فصل اول: مقدمه ۲۳

۲۵.....	تنوع زبانی
۲۸.....	عدالت اجتماعی
۳۱.....	بررسی اجمالی کتاب
۳۳.....	عضویت در گفتگوهای این کتاب
۳۴.....	یادداشت‌ها

■ فصل دوم: تنوع زبانی و طبقه‌بندی زبان‌ها ۳۵

۳۷.....	زبان، چندزبانگی و تنوع زبانی
۴۰.....	سلسله‌مراتب در تنوع زبانی
۴۳.....	هرم‌های زبانی
۴۸.....	تنوع زبانی در اتباع غیربومی
۵۲.....	ابرگوناگونی
۵۵.....	ابداع همانندی
۶۰.....	خلاصه فصل
۶۱.....	یادداشت‌ها

■ فصل ۳: تابعیت تنوع زبانی ۶۵

۶۸.....	اصل ارضی
۷۲.....	تفکیک زبانی
۷۵.....	نقد و بررسی اصل ارضی
۸۰.....	تنوع زبانی و مسئولیت‌پذیری شخصی
۸۷.....	یادگیری زبان در بین مردم عام
۹۰.....	قضاؤت در مورد زبان آموزان
۹۳.....	تنوع زبانی و ارزش اخلاقی
۹۸.....	تعییرآفرینی در زبان آموزان

۱۰۰	خلاصه فصل
۱۰۱	یادداشت‌ها

■ فصل ۴: تنوع زبانی در محیط کار ۱۰۵

۱۰۸	توانش زبان مانعی بر سر راه استخدام
۱۱۰	چه چیزی پشت این اسم است؟
۱۱۲	مصاحبه کاری
۱۱۷	آسیب‌پذیری چندگانه
۱۲۱	اشغال برای بقا و مهارت زدایی
۱۲۵	یادگیری زبان در محیط کار
۱۳۱	سرکوب تنوع زبانی
۱۳۵	نظام‌های زبانی جایگزین
۱۴۳	خلاصه فصل
۱۴۴	یادداشت‌ها

■ فصل ۵: تنوع زبانی در محیط تحصیل ۱۴۹

۱۵۲	عادت‌واره تک‌زبانگی در مدارس چندزبانه
۱۵۸	آموزش به روش غوطه‌ورسازی
۱۶۲	پیچیدگی مشکلات آموزش به روش غوطه‌ورسازی
۱۶۹	آزمون علیه تنوع زبانی
۱۸۳	انکار مزایای چندزبانگی
۱۸۷	خلاصه فصل
۱۹۰	یادداشت‌ها

■ فصل ۶: تنوع زبانی و میزان مشارکت اجتماعی ۱۹۳

۱۹۶	موانع زبانی در مسیر مشارکت اجتماعی
۲۰۳	زبان و شکاف جنسیتی
۲۱۴	خشونت ناشی از مسائل زبانی
۲۲۰	ریزپرخاشگری
۲۲۴	از خودبیگانگی زبانی

۲۳۳.....	خلاصه فصل
۲۳۵.....	یادداشت‌ها

■ فصل هفتم: تنوع زبانی و عدالت جهانی ■ ۲۳۹

۲۴۲.....	زبان و توسعه
۲۵۱.....	ناعالتی‌های ناشی از آموزش زبان انگلیسی
۲۵۹.....	ناعالتی‌های ناشی از زبان انگلیسی به عنوان زبان جهانی در دانشگاه‌ها
۲۶۷.....	در ستایش مرکزیت زبان انگلیسی
۲۷۴.....	آسیب‌های روانی ناشی از حضور جهانی زبان انگلیسی
۲۸۸.....	خلاصه فصل
۲۹۱.....	یادداشت‌ها

■ فصل هشتم: عدالت زبانی ■ ۲۹۷

۲۹۹.....	امتیاز زبانی
۳۰۵.....	آرمان‌شهرهای واقعی زبان
۳۱۲.....	تلاش برای عدالت زبانی
۳۲۱.....	یادداشت‌ها

۳۲۳.....	فهرست منابع
۳۵۵.....	واژهنامه
۳۵۷.....	انگلیسی به فارسی
۳۶۲.....	فارسی به انگلیسی
۳۶۷.....	نمایه

اولین بار با خانم پروفسور اینگرید پیلر از طریق وبلاگ‌شان که بستر اصلی کتاب حاضر است آشنا شدم. بعدها در سال ۱۳۹۰ ایشان را در دانشگاه صنعتی شریف ملاقات کردم؛ هماهنگی سخنرانی ایشان را همکار فرزانه‌ام سرکار خانم دکتر خسروی زاده انجام داده بودند. یک سال بعد، یعنی سال ۱۳۹۱، به دعوت ایشان به عنوان پژوهشگر مهمان طی یک دوره‌ی شش ماهه در دانشکده زبانشناسی دانشگاه مک‌کوئری در شهر سیدنی استرالیا بودم. یک سال بعد خانم پیلر برای بار دوم مهمان دانشگاه صنعتی شریف بودند. همکاری‌های دانشگاه صنعتی شریف و دانشگاه مک‌کوئری استرالیا به صورت تفاهم‌نامه بین‌دانشگاهی همچنان ادامه دارد.

ایده اولیه ترجمه کتاب در اوایل سال ۱۳۹۶ و در گفتگویی که با خانم پیلر داشتم شکل گرفت؛ ولی ترجمه کتاب به دلیل مشغله کاری و حجم کتاب بیش از آنچه فکر می‌کردم به طول انجامید. کتاب حاضر نتیجه چندین سال پژوهش خانم پیلر در حوزه زبانشناسی اجتماعی کاربردی است که انتشارات دانشگاه آکسفورد آن را در سال ۲۰۱۶ به چاپ رسانده است. این کتاب برنده جایزه بین‌المللی پروز^۱، که از طرف انجمن انتشارات آمریکا اهدا می‌شود، نیز است. نویسندهان و پژوهشگران بهنامی همچون دبرا کامرون استاد دانشگاه آکسفورد و رابرت فیلیپسون استاد دانشگاه کوپنهایگ هر دو پشت‌نویسی این کتاب را انجام داده و آن را برای تدریس در حوزه زبانشناسی اجتماعی و عدالت زبانی توصیه کرده‌اند.

آنچه به جذابیت این کتاب می‌افزاید توعی داده‌های زبانی است که نویسنده در تبیین نظرات و یافته‌های خود به آنها می‌پردازد. داده‌های ارائه شده از مهاجران و گویشوران زبان‌های مختلف در سرتاسر جهان از آمریکای شمالی و جنوبی، اروپا و آفریقا، آسیا و استرالیا و نیوزیلند گرفته شده است. آنچه این کتاب را برای خوانندگان ایرانی جذاب‌تر می‌کند مثال‌هایی است که نویسنده از ایران و فارسی‌زبانان جهان در این کتاب می‌آورد. نمونه‌هایی از چندزبانگی در جلفای

---

^۱ Prose Award

اصفهان در دوران صفوی تا سنگ قبر نوشه‌های گورستان دولاب در شرق تهران و افغانه مقیم استرالیا از نمونه‌های جالب این کتاب هستند. خانم پیلر به دلیل سفرهایی که به ایران داشته است نمونه‌های جالبی از فرهنگ و زبان ایرانی را در این کتاب ذکر می‌کند. از دیگر ویژگی‌های بسیار ممتاز این کتاب ترشیوا و روایت‌گونه کتاب است که هر خواننده‌ی علاقمند به حوزه زبان، جامعه‌شناسی، مهاجرت و هویت را به خود جذب می‌کند. امیدوارم ترجمه اینجانب در معرفی آرا و نظرات ایشان مفید واقع شود.

در پایان از همه افرادی که در ترجمه، ویرایش و چاپ کتاب به من یاری رساندند تشکر و قدردانی می‌کنم. از آقای امیر احمدی مدیر نشر نویسه که در طول این مدت با علاقه و تلاش فراوان پی‌گیر چاپ این اثر بودند بسیار سپاسگزارم. همچنین از همکاری و زحمات خانم پریسا بخشندۀ که با دقت و وسواس، کار ویراستاری این اثر را انجام دادند تشکر می‌کنم. از کمک‌های آقای سامان جمشیدی و خانم افسانه فرهنگ نیز سپاسگزارم. همچنین از دکتر محمد Mehdi Hajj Malik، دکتر عبدالله کریم‌زاده و دکتر داریوش ایزدی که از راهنمایی‌ها، تشویق‌ها و همکاری‌های صمیمانه‌شان در این دو سال بهره بردم کمال تشکر را دارم. امیدوارم ترجمه فارسی این اثر توانسته باشد مقبولیت نسخه انگلیسی آن را برای خوانندگان فارسی‌زبان به همراه داشته باشد. همچنین امیدوارم ترجمه این اثر در معرفی آرا و نظرات جدید در حوزه زبان‌شناسی اجتماعی و جامعه‌شناسی زبان مفید واقع گردد. نظرات و پیشنهادات همه شما خوانندگان عزیز را مشتاقانه پذیرا هستم.

سعید رضائی

عضو هیئت علمی مرکز زبان‌ها و زبان‌شناسی

دانشگاه صنعتی شریف

۱۳۹۸ فروردین

بی عدالتی زبانی چیست؟

از گذشته‌های بسیار دور سوالی که همواره ذهن همه را به خود واداشته این است: عدالت چیست؟ پاسخ به این سؤال این است: عدالت فائق آمدن بر بی عدالتی است (فریزر، ۲۰۱۲). آنچه ما از مفهوم عدالت برداشت می‌کنیم اساساً زایده ذهن و تفکر ماست. در جهان امروز، برخی از بی عدالتی‌های پیرامون ما، همچون بی عدالتی نسبت به طبقات اجتماعی، نژاد، جنسیت و یا مذهب قابل فهم هستند. اما بی عدالتی‌های ناشی از زبان غالباً ناشناخته مانده و معمولاً قابل اغماض پنداشته می‌شوند. به عنوان مثال برخی لهجه‌ها و یا گوییش‌های خاص را خنده‌دار و گویشوران آن را عقب‌افتاده می‌پندارند. ذهن ما آمادگی پذیرش برخی از این اقلیت‌ها را در دانشگاه، مشاغل خاص و یا جمع دوستانمان نمی‌پذیرد. هدف غایی و اصلی این کتاب به چالش کشیدن چنین بی عدالتی‌هایی است که غالباً ناشی از زبانی است که فرد به آن سخن می‌گوید. بنابراین در جهت رسیدن به این هدف، این کتاب سعی می‌کند به خوانتنده نشان دهد چگونه این نوع بی عدالتی‌های ناشی از زبان به وجود آمده و چه عواقبی در زمینه تحصیلی، کاری، مشارکت اجتماعی و روابط بین‌الملل برای آنها دارد. اینکه زبان می‌تواند باعث ظهور قشربندي اجتماعی^۱ شود ریشه در تنوع زبانی دارد.

تنوع زبانی چیست؟

تنوع زبانی یکی از حقایق بنیادین هر زبان است: هیچ وقت دو شخص متفاوت، به یک زبان یکسان صحبت نمی‌کنند. بهترین راه برای درک تنوع زبانی، بررسی لهجه‌ها و گوییش‌های مختلف یک زبان است. به عنوان مثال زبان فارسی که در ایران استفاده می‌شود با فارسی افغانستان متفاوت است. اما راه دیگر برای فهم تنوع زبانی، بررسی زبان‌های مختلف در دنیاست. زبان‌های انگلیسی، چینی و

^۱ Social stratification

سواحلی آنچنان تفاوت‌هایی با هم دارند که هرگز برای گویشوران بومی^۱ یکدیگر قابل فهم نیستند. انسان‌ها نمونه واقعی از گونه‌های جاندار چندزبانه هستند. نوع زبانی وجه دیگری نیز دارد که باعث پیچیدگی بیشتر این مبحث می‌شود. هیچ گویشور زبانی همیشه به یک نوع سخن نمی‌گوید. به عنوان مثال نحوه سخن گفتن شما وقتی که ۵۰ سال دارید با وقتی ۲۰ ساله بودید تفاوت دارد. یا اینکه زبان شما تغییر می‌کند بسته به بافت زبانی^۲ که در آن قرار دارید. برای مثال، زبان شما وقتی در حال صحبت کردن با دوستانتان هستید با وقتی که برای مصاحبه کاری دعوت می‌شوید تفاوت دارد.

به همه این اطلاعات زبانی که در اختیار شما بوده و در بافت‌های مختلف زبانی و شرایط مختلف از آنها استفاده می‌کنید داشته‌های زبانی^۳ شما اطلاق می‌شود. برای اغلب انسان‌های عصر حاضر داشته‌های زبانی شامل داشته‌های کلامی و نوشتاری زبان آنها می‌شود. این در حالی است که ۱۴ درصد از مردم جهان سواد خواندن و نوشتمندار ندارند (يونسکو، ۲۰۱۷). برای اغلب انسان‌ها داشته‌های زبانی شامل توانایی آنها در چندین زبان است. گرچه برخی، خصوصاً انگلیسی‌زبان‌ها، غالباً از این اصل مستثنی هستند. انگلیسی‌ها بیشتر به دلیل بین‌المللی بودن زبان خود و عدم نیاز به دانستن دیگر زبان‌ها تک زبانه می‌مانند.

داشته‌های زبانی آموختنی هستند. به عنوان مثال بخشی از نحوه صحبت کردن ما در خانواده شکل می‌گیرد و بخشی دیگر در بین دوستانمان و یا محیط تحصیلی اما گونه‌زبانی که ارزش اجتماعی دارد (برای مثال خواندن، نوشتمندانه و یا صحبت کردن انگلیسی و یا گونه‌های رسمی زبان) در مدرسه شکل می‌گیرد. خلاصه اینکه زبان بسیار متنوع است و داشته‌های زبانی هر فرد از طریق تعاملات و تجارت اجتماعی او شکل می‌گیرد. به همین دلایل است که زبان با طبقه‌بندی‌های دیگری همچون جنسیت، نژاد و مذهب متفاوت است. و به همین دلایل است که زبان می‌تواند ابزاری برای به وجود آمدن بی‌عدالتی‌های خاص شود.

¹ native speaker

² context

³ language repertoire

به عنوان مثال، شنیدن نحوه سخن گفتن یک شخص، بدون اینکه او را بینیم، می‌تواند پیشینه‌ای در مورد آن شخص به ما الفا کند.

طبقه‌بندی‌های زبانی ناشی از تجارب بشر در جامعه است. اما در حقیقت تسع زبانی معمولاً پدیده‌ای خنثی نیست و این مسئله را می‌توان در ترانه مشهور آمریکایی «تو گوجه دوست داری و منم گوجه دوست دارم» دید. و این در حالی است که تلفظ گوجه اول (تُمِیتو) با تلفظ گوجه دوم (تماته) فرق دارد. به همین منوال، گونه‌های مختلف زبانی نیز به گونه‌ای خاص طبقه‌بندی می‌شوند. دسوآن (۲۰۰۱) این طبقه‌بندی را به شکل یک هرم^۱ نشان می‌دهد که هر زبان در قسمتی از این هرم قرار دارد. اغلب زبان‌های دنیا، چیزی حدود ۹۸ درصد از ۵۰۰۰ تا ۶۰۰۰ زبان دنیا، در قسمت پایینی این هرم قرار می‌گیرند. به این زبان‌ها «زبان‌های فرعی»^۲ گفته می‌شود که برای تعاملات محلی از آنها استفاده می‌شود. در بالای این لایه از زبان‌های فرعی، «زبان‌های مرکزی»^۳ قرار دارند که به زبان‌هایی اختصاص دارند که به عنوان زبان ملی در کشورهای بر پایه دولت-ملت شکل گرفته باشند. زبان فارسی در این قسمت از هرم زبانی دسوآن قرار می‌گیرد. این زبان‌ها در مدارس، رسانه‌ها، سیاست و بوروکراسی اداری کاربرد دارند. حدود ۱۰۰ زبان در این گروه قرار می‌گیرند. در سطح بالاتری از این هرم «زبان‌های فوق-مرکزی»^۴ قرار دارند که برای تعاملات بین‌المللی استفاده می‌شوند. در نهایت در رأس این هرم و در قسمت بالای این لایه‌ها زبان انگلیسی به عنوان «زبان فرا-مرکزی»^۵ عرض‌اندام می‌کند.

«تابعیت زبانی»^۶ که بر پایه ارزش‌گذاری بر یک زبان و بی‌ارزش و یا کم‌ارزش جلوه دادن زبان دیگر بروز می‌کند، باعث ایجاد بی‌عدالتی می‌شود. در چنین حالتی است که داشته‌های زبانی وابسته به یک زبان و گویشوران آن حس حقارت و خجالت در مقابل با زبان دیگر دارند.

^۱ language pyramid

^۲ Peripheral languages

^۳ Central languages

^۴ Super-central languages

^۵ Hyper-central languages

^۶ language subordination

دسترسی زبانی^۱ چیست؟

شانس دسترسی به جایگاه‌های مختلف، به خصوص آنهایی که سودآور است، در یک جامعه به صورت یکسانی توزیع نشده است. زبان به عنوان مهمترین ابزار بازدارنده در راه نیل به چنین جایگاهها و مقام‌هایی در جامعه شناخته می‌شود. در واقع جایگاه زبان به عنوان ابزار محرومیت به دو دلیل در حال بالارفتن است. در حالت اول، قانون هرگونه تبعیض براساس نژاد، مذهب و کشور محل تولد را غیرقانونی اعلام می‌دارد و این در حالی است که گونه‌های تبعیض کهن‌تر حاکم بر جامعه کماکان به قوت خود باقی هستند. بسیاری از بحث‌هایی که در این کتاب در جوامع لیبرال-دموکرات معرفی می‌شوند در این دسته جای داشته و بی‌عدالتی زبانی به عنوان نماینده این گروه شناخته می‌شود. اما حالت دوم شکل دیگری دارد؛ در بسیاری از جوامع، مهاجرت سبب به وجود آمدن افزایش معناداری در توع زبانی شده است و سازمان‌های فعال در چنین جوامعی غالباً زیرساخت‌ها و ملزمومات ضروری جهت ارائه خدمات مناسب به ارباب رجوع خود را که از این توع زبانی مهاجرت کرده‌اند را ندارد. از آنجاکه انجام هرگونه فعالیت اجتماعی از طریق زبان رخ می‌دهد، عدم توانایی به زبان غالب آن سازمان سبب ضرر و زیان معناداری به شخص می‌شود (برویکر، ۲۰۱۴).

تحصیلات و سواد مهمترین مکانیزمی است که نه تنها برای رشد فردی بلکه برای توزیع برابر فرصت‌ها نیز حائز اهمیت است. هرگاه زبان به عنوان سدی در مسیر رسیدن به اهداف باشد، بی‌عدالتی ظهور می‌کند. مدارس معمولاً تک‌زبانگی را سرلوحه و اساس کار خود قرار می‌دهند؛ گرچه ممکن است دانش‌آموزان آن را جمعیت زبانی بسیار متنوعی تشکیل دهند (الیس، گوگولین، و کلاین، ۲۰۱۰؛ رضائی، لطیفی و نعمتزاده، ۲۰۱۷). دانش‌آموزان وقتی در مدرسه‌ای درس می‌خوانند که به زبان غالب آن تسلط ندارند به مشکل دوچندانی در مسیر تحصیل خود دچار می‌شوند: آنها نه تنها باید زبان مدرسه را بیاموزند بلکه باید محتوای درسی را نیز که از طریق همان زبان جدید آموزش داده می‌شود یاد بگیرند. اغلب

^۱ language access

یادگیری برای این دانشآموزان در حضور بقیه دانشآموزانی اتفاق می‌افتد که به زبان مدرسه مسلط بوده و لذا تمام انرژی خود را صرف یادگیری محتوای درسی می‌کنند.

معمولًاً دانشآموزانی که مشکل زبانی در مدرسه دارند قربانی نگاه کمبود هم می‌شوند؛ یعنی همه تلاش‌های آنها نادیده گرفته شده و به مشکل زبانی آنها ربط داده می‌شود و اغلب مورد تحقیر و تمسخر دیگران قرار می‌گیرند (میرشهیدی، ۲۰۱۷).

در الواقع، این عدم تطابق بین زبان مدرسه و زبان خانواده بیشترین ضرر و زیان را برای کودکان اقلیت به وجود می‌آورد.

عواقب چنین تفاوتی در مسیر تحصیل دانشآموزان با یادگیری زبان حل نمی‌شود. این موضوع را می‌توان در داده‌های برنامه سنجش دانشآموزان خارجی^۱ نیز دید. داده‌های موجود نشان می‌دهد که در اکثر کشورها، نسل اول و دوم دانشآموزان مهاجر به صورت معناداری نسبت به دانشآموزان جامعه غیرمهاجر عملکرد ضعیفتری دارند.

اما آنچه ناعدالانه جلوه می‌کند این است که این مدارس هیچ تدبیر و تمهیدی برای پاسخگویی به نیازهای دانشآموزانی که از پیشینه زبانی دیگری می‌آیند ندارد. بی‌عدالتی که از این طریق بر دانشآموزان وارد می‌آید، در مقایسه با فردی که به زبان مدرسه مسلط است، تا آخر عمر بر زندگی او تأثیر می‌گذارد. موفقیت تحصیلی یکی از معیارهای مهم در پیش‌بینی موفقیت و یا شکست فرد در آینده شغلی شناخته می‌شود و درآمدهایی که فرد در طول عمر خود کسب می‌کند نیز به عنوان شاخصی در خطاكاری‌های اجتماعی از جمله بارداری دوران نوجوانی معرفی می‌شود (گلین و همکاران، ۲۰۱۸). همه این مثال‌ها نشان می‌دهند که دانستن زبان غالباً جامعه تا چه حد می‌تواند به موفقیت و یا شکست شخص منجر شود.

¹ Programme for International Student assessment (PISA)

دانشآموزانی که از پیشینه زبانی متفاوتی نسبت به زبان غالب مدرسه می‌آیند زیان می‌بینند؛ چراکه بین داشته‌های زبانی آنها و زبان مدرسه تطابقی وجود ندارد. این مسئله برای همه سازمان‌ها صدق می‌کند: اقلیت‌های زبانی با دو مشکل روبرو می‌شوند؛ آنها نه تنها باید زبان جدیدی (و یا گونه جدیدی از یک زبان) را بیاموزند بلکه باید از طریق همان زبان جدید به تعامل با دیگران پردازند. این تعامل می‌تواند برای ارتباط در مدرسه، محیط کاری، توضیح علائم بیماری به دکتر و یا کاغذبازی‌های اداری باشد. در همه این موارد عدم توانایی به زبان غالب جامعه بی‌عدالتی‌هایی را برای فرد مهاجر به وجود می‌آورد.

چگونه می‌توان بر مشکلات بی‌عدالتی زبان فائق آمد؟

اگر عدالت اجتماعی فاقع آمدن بر بی‌عدالتی باشد، پس چگونه می‌توان بر بی‌عدالتی‌های زبانی که در این کتاب معرفی خواهم کرد فائق آمد؟ دو راه برای این مسئله وجود دارد: یکی تابعیت زبانی و دیگری دسترسی تبعیض‌آمیز به کالاها و سرمایه‌های اجتماعی.

زبان‌شناسان و مردم‌شناسان برای حل مشکل تابعیت زبانی یک راه حل ارائه می‌دهند و آن این است که همه زبان‌ها برابر در نظر گرفته شوند. از زمانی که فرانتس بوآس نظریات خود را مطرح کرد، دانشگاهیان همه تلاش خود را در برابر زبان‌ها در بسط و انتشار دانش به کار بسته‌اند. گرچه پژوهشگران تلاش بسیار زیادی برای تغییر نهادینه شده برتری بعضی زبان‌ها (مثلًاً زبان‌های اروپایی نسبت به زبان‌های کشورهایی که استعمار شده‌اند) داشته‌اند ولی مسئله تابعیت زبانی هنوز پابرجا است و هنوز زبان‌های اقلیت از جایگاه اجتماعی و اقتصادی مناسبی برخوردار نیستند. این زبان‌های اقلیت به سرعت در حال از بین رفتن و یا فراموشی هستند و مردم بیشتر و بیشتر تلاش می‌کنند زبانی را بیاموزند که متعلق به جامعه غالب است (بردلی و بردلی، ۲۰۱۳). اما همه تلاش‌های صورت گرفته برای بهبود جایگاه زبان‌ها نتیجه چشمگیری نداشته است. به عنوان مثال در کشور کره جنوبی دانستن زبان انگلیسی به عنوان شاهراه رسیدن به موفقیت اجتماعی-اقتصادی شناخته

می شود. هرچه کرهای‌ها بیشتر و بیشتر به سمت یادگیری زبان انگلیسی می‌روند، نه تنها دانستن زبان انگلیسی بلکه صحبت کردن با لهجه گویشور بومی انگلیسی نیز ارزش تلقی می‌شود. برای نیل به چنین هدفی کرهای‌ها به اقامت‌های طولانی‌مدت فرزندان خود در کشورهای انگلیسی‌زبان روی آورده‌اند. آنها فرزندان خود را برای مدتی به این کشورها می‌فرستند تا بتوانند به لهجه بومی انگلیسی نزدیک‌تر شوند. اما اینجا پایان راه نیست؛ کرهای‌ها حتی برای رسیدن به لهجه بومی انگلیسی دست به جراحی پلاستیک نیز می‌زنند (چو، ۲۰۱۷؛ پارک، ۲۰۰۹).

وقتی عدم دسترسی به تحصیل، استخدام کاری، خدمات درمانی و رفاهی به مشکل زبانی ربط داده می‌شود، فرد را مقصراً می‌شناسند و باور غالب این است که فرد مهاجر باید نهایت تلاش خود را برای یادگیری زبان به کار گیرد. این در حالی است که یادگیری زبان غالب جامعهٔ مهاجر برای افراد مختلف به سادگی اتفاق نمی‌افتد. این مسئله برای افراد بالغ دوچندان است. آنها نه تنها باید در جامعهٔ مهاجر برای یادگیری زبان تلاش کنند، بلکه باید نیازهای خانواده را نیز تامین کنند. این مشکل برای اغلب مهاجران در دسترسی یکسان به خدمات اجتماعی و یا شغل مناسب بی‌عدالتی محسوب می‌شود. اما جامعهٔ میزبان همیشه مهاجران را به کاملی و سست کاری در یادگیری زبان محکوم می‌کنند و این در حالی است که همیشه اینگونه نیست.

اما راه حل دیگر برای رسیدن به عدالت زبانی به‌رسمیت شناختن زبان‌های اقلیت است. سازمان‌های فعال در جامعهٔ میزبان باید این زبان‌ها را به‌رسمیت بشناسند؛ آنها باید به جای فشار روی افراد برای یادگیری زبان، دسترسی برابر به خدمات خود را با ارائه خدمات به زبان اقلیت‌ها ضمانت کنند. اما رسیدن به چنین هدفی به راحتی امکان‌پذیر نیست. به عنوان مثال، مدارس در صورتی که سیستم تک‌زبانگی را پیش گرفته باشند (و البته دلایل منطقی برای این کار نیز وجود دارد) باید زبان‌های مادری دانش‌آموزان را نیز به‌رسمیت شناخته و به آموزش آن زبان‌ها پردازند. برای رسیدن به این هدف، مدارس می‌توانند زبان غالب جامعه را تدریس کرده و در کنار آن زبان مادری را نیز آموزش دهند. علاوه‌براین، می‌توان محتوا و

زبان را در سیستم آموزشی مدرسه قرار داد و دوره‌های تربیت معلم برای این کار راه اندازی کرد (گوگولین و همکاران، ۲۰۱۱). ارائه خدمات چندزبانی برای درگیر کردن والدینی که از پیشینه زبانی دیگری هستند نیز می‌تواند به مشارکت آنها در امور مدرسه کمک کند. دیگر سازمان‌های جامعه نیز می‌توانند با حمایت‌های آموزش زبان برای کارکنان خود و یا ارائه خدمات چندزبانه امکان دسترسی خدمات برای اقلیت‌های زبانی را تسهیل کنند.

تنوع زبانی و عدالت اجتماعی در ایران

بیشتر مثال‌ها و پژوهش‌هایی که در این کتاب برای تبیین رابطه بین تنوع زبانی و عدالت اجتماعی آورده شده است از داده‌هایی است که در بافت زبانی کشورهای انگلیسی‌زبان و یا جوامع لیبرال-دموکرات گرفته شده‌اند. اما سؤال اساسی که در این کتاب جریان دارد برای همه کشورها، فارغ از نوع سیستم سیاسی آنها، قابل تعمیم است. اما برای خوانندگان انگلیسی‌زبان درک برخی از مثال‌هایی که در این کتاب آورده شده است شاید کمی دشوار باشد. به عنوان مثال، برای تبیین اصل ارضی^۱ در بخشی از کتاب به سنگ قبرنوشته‌های گورستان دولاب در تهران اشاره کرده‌ام. امیدوارم مثال‌های این چنینی برای خوانندگان ایرانی نه تنها فهم مطالب را آسان‌تر کند، بلکه آنها بتوانند با محتوا کتاب ارتباط حسی بهتری برقرار کنند. مثال‌های دیگری نیز از ایران و کشورهای همسایه آن در این کتاب آورده شده است. امیدوارم محتوای این کتاب بتواند به پژوهش‌هایی که در حوزه زبان‌شناسی اجتماعی در جامعه چندزبانه ایران صورت می‌گیرد کمک کند و پژوهشگران بتوانند رابطه بین زبان و عدالت اجتماعی را در محلی که زندگی می‌کنند با دید عمیق‌تری بررسی کنند. پژوهش‌هایی که در حوزه زبان و عدالت اجتماعی انجام می‌شوند می‌توانند از جامعه چندزبانه ایران درس‌های زیادی بیاموزند. برای کنکاش و بحث درباره این موضوع شما را به خواندن فصل آخر کتاب دعوت می‌کنم. داستان اصفهان دوره صفوی که نمونه بارزی از آرمان شهر واقعی زبانی^۲ در دوره خود بوده

^۱ Territorial principle

^۲ real linguistic utopias

است. اصفهان قرن هفدهم شهری با توع زبانی و مرکزی برای تجارت‌های فرامیلتی^۱ بود. اصفهان آن زمان نمونه جالبی از چندزبانگی و همبستگی بود و این نشان می‌دهد که توع زبانی باعث برهم‌خوردن همبستگی نمی‌شود.

بستر اصلی این کتاب گفتگوها و بلاگ‌نوشته‌هایی است که من و همکاران و دانشجویانم در www.languageonthemove.com در این سال‌ها نوشته‌ایم. بعد از خواندن هر بخش از کتاب، شما را به خواندن پست‌های بلاگی مربوط به آن دعوت می‌کنم و در صورتی که نظری داشتید می‌توانید با ما در تماس باشید. در پایان از زحمات دکتر سعید رضائی استادیار دانشگاه صنعتی شریف که در طول این مدت با تلاش و دقت خود ترجمه این اثر را برای خوانندگان فارسی‌زبان میسر کرد بسیار سپاسگزارم. امیدوارم ترجمهٔ فارسی این اثر مورد قبول خوانندگان فارسی‌زبان قرار گیرد و مشتاقانه منتظر نظرات شما در وبلاگ تیم تحقیقاتی ام در دانشگاه مک‌کوئری هستم.

اینگرید پیلر

۲۰۱۹ مارس

---

^۱ transnational